

**Autor: Guillaume Durocher**

*Project Syndicate* je prestižním zdrojem syndikovaných (*syndication agency*) komentářů (*op-ed*) se **sídlem v Praze**. Příspěvateli jsou takřka bez výjimky prominenti, včetně „45 nositelů Nobelových cen a 111 hlav států“ a mnoha dalších významných a uznávaných osobností. Osobně považuji *Project Syndicate* za velice účinnou hláskou troubu názorů globálního establishmentu (podobně jako časopis *The Economist*).

Foundation Support

Project Syndicate's public-service mission has received support from:

BILL & MELINDA  
GATES foundation



محمد بن راشد آل مكتوم  
Mohammed bin Rashid  
Al Maktoum Global Initiatives



*Project Syndicate*

Jeho vliv se obtížně vyčísľuje, přestože se podle slov svých představitelů objevuje v 476 médiích 154 zemí světa. Deklarovaným cílem je rozšiřování komentářů zástupců západního establishmentu do rozvíjejících se zemí, především ve střední a východní Evropě:

Zpravodajské organizace z vyspělých zemí se finančně podílejí na financování práv na komentáře z Project Syndicate, díky čemuž je můžeme novinám a dalším médiím v rozvíjejících se zemích nabízet zdarma nebo za snížené sazby. Jelikož neodmítáme žádnou publikaci jen kvůli nedostatku finančních prostředků, podařilo se Project Syndicate navázat pevné vztahy s nejuznávanějšími listy v zemích, kde působíme. Díky tomu se na oplátku Project Syndicate stal ještě atraktivnějším prostředkem k vyjádření pro nejpřednější autory světa, kteří jinde nenacházejí takto skutečně globální čtenářskou obec.

Přední židovský „chytrolín“ (*pundit*) Ezra Klein, v současnosti šéf zpravodajského webu *Vox*, jej jednou propagoval jako „The World's Smartest Op-Ed Page“ (Nejinteligentnější komentářovou stránku na světě):

„[Project Syndicate] není jen dobře míněný, ale skutečně velmi dobrý. [...] Podobně jako Tribune Media Services nebo Creators Syndicate Group syndikuje komentáře a sloupkaře. Jeho model však od konkurence odlišuje syndikování expertů. Místo Marka Shieldse a Froma Harropa má Brada DeLonga, Nouriel Roubiniho, Joschku Fischera či Luciana Bebchuka. Navíc stále hledá nové experty na aktuální otázky (nedávno například do řad Project Syndicate přibyli finanční experti Bebchuk a Roubini). A co je nejlepší – můžete si je přečíst online. Zadarmo. Skutečně nejchytřejší komentářová stránka na světě.“

Asi nepřekvapí, že obsah Project Syndicate má výrazně globalistické a silně protinacionalistické tendence, odrážející smýšlení dnešních amerických i evropských elit.

Mezi oblíbené náměty patří mj.: *Proč* je volný trh sice nepopulární, ale naprosto nezbytný. *Proč* je sice nepopulární, ale naprosto nezbytná EU. *Proč* je nepopulární, ale naprosto nezbytná agresivní válekyhtivá zahraniční politika. *Proč* je podobně nepopulární, ale o to důležitější masová imigrace a multikulturalismus. Seběmenší odchylka od globalistického programu bývá nevyhnutelně vykreslena jako obří morální i politická pohroma.

### **A to vše se samozřejmě neobejde bez toků krokodýlích slz...**

Na druhé straně populističtí politici, kteří by snad mohli globalistickému programu udělat čáru přes rozpočet – Donald Trump, Marine Le Penová, Viktor Orbán či dokonce Vladimir Putin – vycházejí z řádek expertů jako závažné hrozby globální ekonomice, světovému míru a „demokracii.“ Na webu Project Syndicate najdeme celé sekce s názvy jako „Donald Trump proti světu,“ „Chiméra Brexitu“ (odkaz na možné britské vystoupení z kolabující EU), „Donald Berlusconi,“ „Ruská protievropská válka na Ukrajině“ atd.

Nejpřednější pozici zaujímá sekce „Cesta do Pevnosti Evropa,“ z drtivé většiny sestávající z úpěnlivých prosb za afroislámské „migranty“ – zpravidla lidi s nízkou inteligencí, negramotné, násilné a často produkty příbuzenských sňatků. Patří sem i rádoby srdceryvný kus Bernarda-Henri Lévyho, ničitele Libye a fanatického sionistického stoupence izraelského etnostátu s rasistickou imigrační politikou upřednostňující Židy. Najdeme tu i článek od ohavného představitele molochu Goldman Sachs-EU-OSN Petera Sutherlanda (který se na stránkách *The Occidental Observer* neobjevuje prvně: Francis Carr Begbie upozornil na jeho „prohlášení o imigraci, kdy někdejší bankéř z Goldman Sachs /který z první veřejné nabídky akcií Goldman vyinkasoval pěkných 125 milionů liber/ řekl, že EU by se měla ze všech sil snažit „podkopat homogenitu“ svých členských států.“)

Podle mých zjištění zveřejnil Project Syndicate právě jeden k imigraci skeptický článek někdejšího britského předního finančního regulátora Adaira Turnera. Turner poukazuje, s všeobecně podceňovaným, avšak naprosto jasným zdravým rozumem: zaprvé, skutečnou příčinou krize je nadměrná plodnost v Třetím světě, zejména Africe; a zadruhé se údajné pozitivní dopady příchodu těchto z větší části nevzdělaných migrantů pro Evropu ve světle automatizace jeví jako značně pochybné. (Že by snad Turner četl Thila Sarrazina, dalšího velice rozumného bývalého vysoce postaveného úředníka? /ministra financí spolkové země Berlín a člena představenstva Spolkové banky, pozn. DP/)

### Who we are

#### Editorial Board

Roman Frydman  
Kenneth Murphy, Editor in Chief  
Andrzej Rapaczynski  
Jonathan Stein, Managing Editor

#### Editors

Whitney Arana, Associate Editor  
Stephan Faris, Associate Editor  
Splinter Knight, Digital Editor  
R. Adriel Vazquez, Social Media Editor

#### Contributing Editors

John Andrews  
Gordon Brown  
Alex Friedman  
Jeffrey D. Sachs

#### Series Editors

Justin van Fleet  
Nina L. Khrushcheva  
Joanna Rose

William Newton-Smith, Chairman (Project Syndicate, Prague foundation)  
Anatole Kaletsky, Senior Adviser

***Project Syndicate – 0,2% redakce  
zastává proizraelské postoje.***

Přes své obecné nepřátelství k západnímu a evropskému nacionalismu neváhá Project Syndicate publikovat myšlenky obhájců židovského etnonacionalismu tvrdé linie a násilného židovského supremacismu na okupovaných palestinských územích, jako je bývalý izraelský ministr zahraničí Šlomo Ben-Ami. Ben-Amiho příspěvky nejsou o mnoho víc než stereotypním remcáním nad „neosovětským“ ruským imperialismem, těžkým údělem evropských Židů (zobrazených jako bezmocná a existenčně ohrožená menšina, nikoliv jako nejprivilegovanější etnická skupina v Evropě) a vzestupem nacionalistického autoritářství ve střední a východní Evropě (která samozřejmě i tak zůstává v porovnání s otevřeně rasistickým ultranacionalismem izraelského politického mainstreamu neporovnatelně umírněnější).

V poslední době se Project Syndicate s plným nasazením věnuje především útokům na Trumpa, když si velice bystře všímá:

„Představa Trumpa jako prezidenta, nedávno zcela absurdní, se už nedá lehce odbýt jako nemožný scénář – a komentátoři Project Syndicate se proto zabývají možnými dopady jeho vítězství na Spojené státy i zbytek světa. Také se však domnívají, že Trump představuje pouze první vlnu širšího populistického trendu, který by mohl mít zásadní dopad na tempo globální ekonomiky i geopolitickou stabilitu.“

Jak naznačuje Ezra Klein, Project Syndicate své globalistické a protinacionalistické postoje odívá na oko impozantním hávem „expertízy.“ Ve skutečnosti však je kvalita komentářů, zpravidla psaných druhořadými nebo odepsanými politiky, často dosti průměrná a čtenáři nezdědka naráží na pozoruhodnou míru komického zjednodušování a historické nevědomosti.

Příklady se nabízejí takřka samy. Simon Johnson, někdejší představitel MMF a vysoce postavený člen akademické obce, se například ve svém apokalypticky nazvaném článku „Donald the Destroyer“ (Ničitel Donald) pokouší čtenáře přesvědčit, že Trumpovo zvolení by znamenalo globální hospodářskou recesi, totalitární policejní stát (přestože dnešní EU stále přísněji kriminalizuje kritiku imigrace, islámu i Unie samotné) a další katastrofické scénáře. O Trumpových pozicích k ilegální a muslimské imigraci Johnson nabubřele píše:

„Jsou také ze své podstaty protiamerické v tom smyslu, že podkopávají všechno,

čeho se naší zemi podařilo dosáhnout. USA jsou zemí imigrantů – a ke všemu zemí nejlepší v integraci nově příchozích. Po jediné generaci v Americe nikomu nezáleží na tom, odkud vaše rodina přišla.“

Takováto slova dokazují skutečně pozoruhodnou míru neznalosti jak amerických dějin – velice selektivní imigrační politika byla americkou tradicí od Benjamína Franklina až do 60. let minulého století – tak současné americké politiky, která dostává na levici i na pravici stále výraznější **rasové podtóny**.

Za další příklad děravé historické paměti nám může posloužit švédský ministr zahraničí a dlouholetý komplic americko-severoatlantického imperialismu **Carl Bildt**, který **nedávno napsal**: „Odvracejí se USA a Evropa od politiky otevřenosti, která byla historickým motorem jejich hospodářského úspěchu?“ Každý absolvent byt jen jediného semestru ekonomie dobře ví, že Amerika uplatňovala protekcionismus od časů Otců-zakladatelů přes Abrahama Lincolna až do 50. let 20. století (viz tzv. **Americkou ekonomickou školu**) a podobné příklady nalezneme i v dalších západních zemích. Osvícenští zakladatelé klasického republikánství zpravidla zdůrazňovali výhody protekcionismu při dosahování hospodářské autonomie, nezbytné podmínky skutečné politické suverenity.

V jiném článku zase někdejší americký velvyslanec **Christopher Hill** v naprosto absurdní hyperbole popisuje mladého komunistického diktátora Kim Čong-una jako „severokorejského Donalda Trumpa.“

Osobně tyto zhusta až směšně alarmistické útoky na Donalda Trumpa chápu jako projev převládající emoce mezi establishmentovými elitami: strachu. Zřejmě jim pomalu začíná docházet, že Trump skutečně může vyvrátit jejich koryta a – podobně jako při **slavném odhalení čaroděje ze země Oz** – by mohl rozbít pečlivě udržovanou iluzi o těchto protinárodních parazitech. Nejen že by přišli o výhody, kterých požívají v rámci stávajícího režimu: nemohli by se také (právem) obávat spravedlivé odplaty za svou kariéru zasvěcenou zlu, tedy službě moci oligarchů proti zájmům evropských národů?

Položme si tedy zajímavou otázku, kdo vlastně za Project Syndicate stojí? Webové stránky vysvětlují:

„Project Syndicate vznikl zkraje 90. let jako iniciativa na pomoc nově vzniklým nezávislým médiím v postkomunistické střední a východní Evropě a následně rychle rozšířil svou působnost i do západní Evropy, Afriky a obou Amerik. Tento překotný růst se řídil jednoduchým heslem: Všichni – bez ohledu na to, kde žijí, svůj příjem i jazyk, kterým mluví – si zaslouží rovnocenný přístup k širokému spektru předních názorů světových vůdců a myslitelů o informacích, událostech a silách utvářejících jejich životy.

Project Syndicate tedy poskytuje neocenitelnou globální veřejně prospěšnou

službu: jistotu, že média ze všech zemí bez ohledu na své finanční i novinářské zdroje – navíc často působící v politicky složitém prostředí – dokáží svým čtenářům poskytovat původní, zajímavé a podnětné analýzy z per předních světových inovátorů na poli ekonomiky, politiky, zdraví, technologie a kultury. Bez Project Syndicate by skutečně většina publikací, který tyto články dodáváme, nedokázala zajistit komentáře srovnatelné kvality.“

Povšimněte si altruistického tónu. Nejsem si jistý, kdo byli původní zakladatelé Project Syndicate, v současnosti jej však financují Sorosova Open Society Foundation (nebo tomu tak alespoň donedávna bylo), Nadace Billa & Melindy Gatesových, Evropská klimatická nadace (uskupení samo o sobě podle všeho vydržované dosti neurčitými evropskými silami) a čímsi jménem Mohammed Bin Rashid Al Maktoum Global Initiatives (ze Spojených arabských emirátů).

Jaké krásné sio-wahhábisticko-košerkonzervativní [1] spojenectví! Tato konstelace vzájemně se podporujících sil určuje západní imigrační a zahraniční (zejména na Blízkém východě) politiku už po desetiletí.

Nijak by mě nepřekvapilo, kdyby byl hlavním hybatelem vzniku Project Syndicate v 90. letech opravdu Soros nebo jemu podobní – s cílem vetřít se do nově dekomunizovaných evropských zemí a nastolit zde postmoderní západní ideologický konsenzus. [2]

Jistá ovšem je převaha Židů na předních pozicích Project Syndicate. Členy redakční rady jsou Roman Frydman, Kenneth Murphy (gój?), Andrzej Rapaczynski a šéfredaktor Jonathan Stein. Frydman s Rapaczynským jsou blízcí akademičtí spolupracovníci a společně i publikovali. Nedokážu s jistotou říct, jestli je Rapaczynski Žid (jméno by tomu mohlo napovídat), rozhodně však velice znepokojeně řečnil na téma „globálního vzestupu antisemitismu.“

Jedním z hlavních přispívatelů je poněkud politováníhodný britský expremiér Gordon Brown, dalšími John Andrews (gój?), Alex Friedman a Jeffrey Sachs (kterého čtenářům předhazují coby předního světového „rozvojového ekonoma,“ který nám má vysvětlit, jak se třetí svět konečně odlepí z ekonomického dna).

Editorkami jsou Nina Chruščevová (ideologicky náležitě smýšlející pravnučka sovětského vůdce Nikity Chruščova) a Joana Roseová, možná Židovka.

Formální šéfem organizace je předseda William Newton-Smith (kanadský filozof, jak se zdá) a jeho zástupcem Anatole Kaletsky, který je alespoň podle jednoho zdroje židovského původu („Kaletsky“ každopádně velmi často bývá židovské jméno).

Jakoby zázrakem zaujímají příslušníci [etnické] skupiny s podílem na světové populaci 0,2% asi polovinu předních pozic v mediální organizaci s celosvětovým vlivem kalibru Project Syndicate!

I mezi nejčastěji publikovanými sloupkaři nalezneme přehršel Židů, zejména mezi ekonomy: Michael Boskin, Barry Eichengreen, Jeffrey Frankel, Anatole Kaletsky, Kenneth Rogoff, Nouriel Roubini, Joseph Stiglitz, Šlomo Ben-Ami, Mark Leonard, Dominique Moïsi, Martin Feldstein, Robert Shiller, Ricardo Hausmann, Dani Rodrik, Jeffrey Sachs, Robert Skidelsky, Bernard-Henri Lévy a Peter Singer – asi třetina hlavních autorů. To lze považovat za celkem věrný obraz židovské kontroly nad institutem „komentátorství“ v západním světě, hlavně v anglosaských zemích a Francii.

Z autorů Project Syndicate mě obzvlášť zajímají různí evropští politici, nejčastěji po „datu doporučené spotřeby.“ Často publikovaní Joschka Fischer, Carl Bildt nebo Guy Verhofstadt jsou ve skutečnosti imitací Billa Clintona: prázdné obleky, dokonale prostoupené ničivě absurdní ideologií 60. let; muži, kteří necítí žádnou loajalitu k vlastním lidem, nadšeně oslavují blížící se menšinové postavení etnických Evropanů ve vlastních zemích a jsou zcela svolní v zájmu výše zmíněné sio-wahhábisticko-košerkonzervativní aliance (kterou lze také označit za judeo-americké Impérium) konat a prosazovat i ty nejhorší nespravedlnosti.

Tito „demokratičtí politici“ jsou skutečně ubohá stvoření, která existují jedině se svolením globalistických oligarchů – vládců masmédií a finančníků politických stran. Jejich ochota politicky, intelektuálně i osobně se prostituovat nezná hranic. Jakmile však poslouží svému účelu, rychle se na ně zapomíná.

Project Syndicate je tak jedním konkrétním příkladem obecného židovského etnického nepotismu a zaujatosti v západním mediálním establishmentu: protinárodní *Gazeta Wyborcza* Adama Michnika, mediální impérium izraelského oligarchy Patricka Drahiho ve Francii, *Bonnier Group* ve Švédsku, Rotschildy a korporacemi vlastněný britský *The Economist* – nemluvě pak o *New York Times*, Hollywoodu atd., atd.

Dosáhnout takovéto převahy v Project Syndicate a nespočtu dalších, mnohem vlivnějších mediálních organizacích, by samozřejmě pro skupinu představující pouhé 0.2% světové populace nebylo možné bez etnického nepotismu a výlučnosti. Nemám jim to za zlé – nelze se však smířit s tím, že titíž etnocentrističtí Židé tak často vedou hnutí napadající západní a evropský etnocentrismus a identitu. Poté, co v našich zemích dosáhli díky systematickému uplatňování etnického nepotismu bezprecedentní moci a postavení, obviňují Evropany z „rasismu“ i selhání afrických, muslimských i mestických menšin. A stejně jako v případě Project Syndicate jsou obojace konzistentními zastánci globalismu na Západě a v Evropě, zatímco tolerují židovský etnonacionalismus v Izraeli.

Poznámky:

[1] V originále „cuckservative“ (conservative+cuckold – konzervativec+paroháč) – neologismus vzešlý během roku 2015 z prostředí americké internetové alternativní pravice; stručně lze definovat jako na oko pravicovou osobnost, která zbaběle zrazuje zájmy své země, národa, etnické skupiny, rasy atp. s cílem získat si přízeň cizí, nepřátelské či lhostejné skupiny.



[2] Kulturní válka ve střední a východní Evropě je shodou okolností nesmírně důležitá. Drtivá většina tamějších obyčejných lidí si zachovala selský rozum a jistou míru vlastenectví, takže se instinktivně odmítavě staví ke zjevně katastrofickému plánu na afro-islamizaci svých společností. „Vzdělaná“ pozápadněná část mladších generací – typicky lidé pracující pro zahraniční korporace, EU nebo všemožné globální korporace – se snaží „osvítit“ své domnělé zpátečnické krajany nákazou, která zabíjí Západ. (Další důvod důležitosti americké alternativní pravice: pokud se povede vyhrát kulturní bitvu v prestižní anglo-americké kulturní sféře, bude to mít zásadní celosvětový pozitivní dopad.)

Článek Guillaume Durochera **Project Syndicate: Judeo-Globalism in a Nutshell** vyšel na stránkách The Occidental Observer 3. června 2016.